

**Trenne sanfärdiga
berättelser, den första:
Förestäld om en ogudaktig
man wi...**

*18 C Sagor Br. 3 sagor Måns i Skyllesmåla
(1791, Skara)*

Detta tryck ej i K.B

Inköpt: Tage Andersson, Uppsala
Pris: 60:- 1977.05.26

Trenne sanfärdiga

Berättelser,

Den Första:

Förestald om en ogudaktig
Man wid Namn

Mans i Skyllesmåla,

hwilken tilsdrene hafwer förde
et ogudaktigt lefwerne, men är sedan
kommen til en god omvändelse
och bättring.

Den Andra:

Om twänne i

Lfstiden Trogna

Cammerater.

Den Tredie:

Om en wybränd Baldantare och en
genom Kyrkogång frälsad
Baldantad.

SKARA, tryckt 1791.

 et var en Man, som hette Wans
i Skyles Måla, 3 Kp. Kyrck
Socken, Han hafwer skol't fara
til qvarns trydnen för Jul, och
när han kom til qvarnen, så lemnade han
sin måls hos Mölnaren; Och tänkte begif-
wa sig åt hemvägen, Och när han kom på
hemvägen, så blef han wuse, liksom en stor
Herregård, och han gick deris, och när han
kom der in, så war det hellwretet. Så kom
der en M. n som war hans egen Gärne
och bar en skjeppa på hufwudet, och han war
död för föra år sedan; och han sade til ho-
nom: hwad skal du här? det är icke din tid
at wara här; Utan geef din wäg och se dig
icke tillbaka. Men han blef förfarad och kwan-
de icke komma tillbaka, och han såg många
som wero döde för tio eller tålf år sedan,
(som han kände) och så kom der en dresta
wul ledandes med en Skuffen, hon war
wål utskoffrat och hade skuffens fläder i
Ansigtet; och han ledde henne til en Källa
at hon skulle driicka, och när hon late sig
ne

neder til Fåkan, så flogs der up en stor læg-
ge och hon föll deruti, och han såg många
små barn der, då sade han til den döda
som har varit hans granne: Hvad har desse
små fördat, emedan de skola så pinas? då
sade den döda til honom: det har teras Mo-
der öfver bort sin söker när hon har gått med
dem. Och den döda sade til honom: Gå
du wäg då loss han der ut, samt gick
med stor öfwenhet hem, och lade sig med
stor ängstan samt blef död och Ståls wun-
drade på samma rum tillbaka; men när de
skulle lägga up honom, så begynte han at
komna sig före, och sade H Erre Jesu an-
nama min själ. Och då sade hon nu har
jag varit i helfweter både lefwande och död,
(silförens hatser har varit en oenlig
och orolig människa; ty han hafwer kundrat
och swurit samt slagit sin hustru dag utän
dag, och fört en sudlös lefweruel. Men
nu hatser Gud så omvändt honom, så
at han är så Gudfruktig och from, at han,
aldrig försummar den heliga Guds tjensten,
ej heller kan lida den människa, som faller
någon ed. Och han begynte taka om all
hwad som sin händt, och det som han haf-
wer sedt, han sade at det war icke gærde
at många som han lände, och de hafwa
haft honom i förhör hos Präster och sänge-
stat honom och han står til sina ord lika wal
om de än wille taga lifwet af honom.

Som mycket ynkelig Historia, om hward
som händt är tre mil på andra si-
dan om Wermeland, och hward som
sig händt är imellan tvåanne Drän-
gar, de hwarandra ganska får h. de. Och
det händt sig at den ena Drängen d'ef döo,
och den andra Drängen lät begrafwa honom
med stor Precess, och der hos war han af jän-
mer och aråt betagen, och det händt sig, at när
två år wore förledna, så gifte sig den andra
Drängen och när som de hade budit til
Bröllof, så gick Drängen til den döde Drän-
gens graf, och kallade uppå grafwen en gång
och intet swar fick, då kallade han andra gån-
gen men det om dock intet swar tilbakars; men
då han tredje gånge kallade, så swarade den
döda i grafwen; Ho! i all werlden kallat
mig, och hwilken oroar mig istån min
goda hwijsa? Det är jag din goda wän
och Camerat: Kom ihog det förbund wi
låsade hwarandra här i denna werlden, at
du skulle komma uppå mit Bröllof, war nu
så god och kom til mig. Ack! min kära
Bror du skulle intet orot mig, utan klist
dina Gåster, men för Cameratsskapet skal så
skal jag komma: när min tid blir. Ack! hward
Sacramenter skal jag sågna dig med min kära
Bror?

Bror? Då svarade den döda: Ingen ting
utan tag in liter jord, och så litet watten, och
der hos en tobaks pipa, och såt dal om dörren
uti Förslugan, och Drängen blef gläd, ble
wer det han läroade honom komma, båd
farväl, gick dermed hem. Andra dagen det
efter, skulle Bröllopet stå, och när Bröllo-
pet war tillredt, och det led åt qvällen, så
kom Brudgumen ihåg sin wän (den döda,)
gick ut til honom och sade: Förlåt mig min
kära Bror, jag hafwer intet kommit ihög
dig, den döda svarade honom och sade: Haf
tack min kära Bror; nu i der det at jag skal
gå til min glädje igen, och han ebd farväl,
och tackade honom för det han varit hos ho-
nom, och Brudgumen fölade den döda til graf-
wen, så öppnades grafwen och den döda gick
ned i grafwen, och den andra sade: Åh!
min kära Bror, får jag följa med dig ned ti-
dig glädje? Min kära Bror svarade den Dö-
da: Gåck hem och för om unga Brud och
dina Gaster; men den döda slapp inte honom,
utan at han skulle så följa honom, och när
de kommo ned i grafwen, så war där en
smal väg, uppå den ena sidan war hö,
uppå den andra sidan war en grön ång och
der war högt gräs, och der gick Bostapen i
den gröna ången, som wore helt magra och
såg mycket illa ut. Då sade den lefwende
Drängen til den döda: huru kommer det sig
at Bostapen äro så magra och här är en så-
dan wacker ång och gräs? Då svarade den
Döda: Det är de oförnögdade männ. Skers lif-
net

velse, som har lefwat i werlden: Och när de
kommo fram et bätre skotte, war det ha-
ra berg och måsa och där gick frak så sköna
och feta, då sade den lefwande til den dö-
da: Si här är intet äta, här är Bost men fete
Då svarade den döda: Det är de förnöjde
människors liktelse, på jorden; som äro förnöj-
de med den del, som GUD dem gifwet haf-
mer: Då sade den döda til den lefwande:
Farväl min lära Broder, nu skil jag gå i
min glädje, gack samma wäg tillbaka's igen,
som du kom hit: Dermed blef der en sådan
klarhet, så at han intet kunde se för klarhet
fakt; och den döda försman utur hans åsyn.
Och der war et sådant lustigt klång och spel,
at han aldrig hade hört en sådan lustig Mu-
sik, och när han gick tillbaka's, tänkte han sig
nutt varit horta mer än en half natt; men
et war 30 år, och han gick samma wäg
ihåla up ut grafwen och när han som dem,
der som Bråhöget stod) så bankade han
å dörrer, och det war ingen som lände ho-
om, för hans Brud war allaredan död. Så
war der några som han lände, och de för-
kunade honom huru länge han varit horta,
och han förtälde dem sin resa, och
så affomrade han i allas
deras åsyn.

Dic-

Sonstius, den Siette Konungen uti Por-
tugal, hade en Laqvej, som falsketigen
ongaf des Gemål, Drottning Elisabet, som
plågade hon älskog med en af de andea La-
qveier. Konungen trodde baldantaren, och
satte sig sbre at låta den berlytade uti wsthet
afdaga taga: och på det sådant oförmärkt ste
måste, beslöt han hos sig at låta kasta honom
uti en brännande Kall-ung, befallandes för-
denskul Kallbrännaren, at han skulle den för-
sta Laqveien som han wille söljande dagen
sända til honom at fråga honom om han ha-
de Konungens befallning fullbordat? utan
drögsål kasta uti glöddande Ugnen.

S. 2. Andra dagen om morgonen sände Ko-
nungen den berlytade Laqveien til Kallbrän-
naren til at fråga om han hade förrättat Ko-
nungens befallning? Men efter denne Laqvej
fick höra på wägen ringa i kyrkan til bönstun-
den, gick han i kyrkan, och bemistade Guds-
tjensten til ändan. Inedertid sände Konun-
gen den andra Laqveien, som hade baldantat
den förhemålte, efter honom til Kall-ungen til
at fråga: Om de hade Konungens befallning
fullbordat? Follat som arbetade wid Kall-
uunen mente at det wore Tjenaren hwilken
Herrn wille at hon skulle upbrännas, togo för-
denskul honom fast och kastade honom uti elden.

S. 3.

5. 3. I medlertid ändades bönestunden i
 Kyrkan, och icke den förste Laqbejen som upp
 brännas skulle, deruppå utur Kyrkan til Kalko
 uanen, och sedgade Kal^{er}brännarne: om de
 hade förrättat Konungens befallning? De
 svarade: Ja. Detta swaret berättade han
 Konungen. Konungen förfräcktes öfwer be
 målte Tjeners äretkomst, hwilken han mente
 längesedan wara til affa upbränd: frågade för
 denskul, huru sis dermed förhölt? och då han
 förnam utaf ransalningen, at icke den förste
 utan den andre Laqbejen wore upbränd, frå
 gade han den igenkommande h^{er}terligaare: hwars
 est han imedlerid warit hade at han icke före
 kommit til Kalkugnen: Tjeners svarade: at
 han uti förbigåendet mid Kyrkan höret ringa i
 Bönestunden, och fördenskul gått i Kyrkan och
 Gudstjensten biverstet alt in til ändan. Swara
 af Konungen förmärkte den andra Laqbejen
 lögn och bakdantende, samt den förstas
 oskyldighet, Drottningens tro och
 tro mhet.

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

